

För information kontaktar du:
Shauna Schuda
Chef vid PR-avdelningen
630-468-7075
Shauna.Schuda@LionsClubs.org

FÖR OMEDELBAR PUBLICERING

Brasilianska eleven Adriene Mirelly da Silva vinner förstapriset i Lions Internationals uppsatstävling

Oak Brook, USA – Adriene Mirelly da Silva, en 13-årig elev från Palmares, Brasilien har utsetts till vinnare av förstapriset i [Lions Internationals uppsatstävling för fred](#) för 2025 - 2026, sponsrad av Palmares Lions Club.

Lions Internationals uppsatstävling för fred uppmuntrar unga personer med synnedsättning i åldrarna 11–13 att uttrycka sina perspektiv på fred genom skrivande. Årets tema – "Tillsammans som en" – inspirerade tusentals elever världen över att reflektera över enighet, empati och mänsklig gemenskap.

Da Silvas uppsats valdes som internationell förstaprisvinnare för sitt kraftfulla budskap, där fred börjar med medkänsla och förståelse. Med sin synnedsättning skrev hon om hur hennes erfarenheter har format hennes övertygelse om att verklig enighet uppstår när vi ser bortom det yttre.

"Det budskap jag vill förmedla är att fred börjar inom var och en av oss, när vi lär oss att se människor bortom det yttre", säger de Silva, som går i årskurs sju på Escola Municipal de Santa Luiza. "Även med min synnedsättning har jag lärt mig att det viktigaste inte är vad ögonen ser, utan vad hjärtat känner", säger hon.

A.P. Singh, president för Lions Clubs International, gratulerade da Silva till hennes prestation och berömde det kraftfulla budskapet i hennes uppsats.

"Adrienes ord påminner oss om att fred börjar med empati och förståelse", säger Singh. "Genom program som uppsatstävlingen om fred ger Lions unga människor runt om i världen möjlighet att reflektera över hur medkänsla och respekt kan förändra världen omkring oss och skapa en fredligare framtid för alla."

Da Silva säger att hon hoppas att hennes berättelse ska inspirera andra unga människor med synnedsättning att tro på sig själva och följa sina drömmar. Förutom att skriva tycker de Silva om att läsa, resa och sjunga i sin kyrkas kör, och hon drömmer om att en dag bli barnläkare eller veterinär.

Lions Internationals uppsatstävling för fred uppmuntrar unga personer med synnedsättning i åldrarna 11–13 att uttrycka sina perspektiv på fred genom skrivande.

Som vinnare av förstapriset 2025–2026 kommer da Silva att få:

- Ett kontantpris på USD 5 000
- En ingraverad utmärkelse
- En resa till en särskild prisceremoni tillsammans med två familjemedlemmar

Om Lions Internationals uppsatstävling om fred

Lions Internationals uppsatstävling för fred är en internationell skrivtävling för unga personer med synnedsättning i åldrarna 11–13. Programmet främjar fred, inkludering och global förståelse genom att uppmuntra unga människor att uttrycka sina tankar genom kreativt skrivande.

Lions klubbar över hela världen sponsrar uppsatstävlingen om fred lokalt och låter sedan vinnande bidrag gå vidare till bedömning på Lions distriktsnivå, multipeldistriktsnivå och internationell nivå.

Om Lions International

Lions International består av Lions Clubs International och Lions Clubs International Foundation. Lions medlemmar tar sig an några av de största utmaningarna som lokala och globala samhällen ställs inför, tack vare insatser av 1,4 miljoner medlemmar i 50 000 klubbar samt stöd i form av anslag från vår stiftelse. Vi förbättrar hälsa och välbefinnande, stärker samhällen samt stödjer människor i nöd både lokalt och globalt. Vi i Lions International hjälper en värld i nöd.

Lär dig mer på lionsclubs.org/sv.

Förstapristagaren i Lions Internationals uppsatstävling för fred 2025-2026

Adriene Mirelly da Silva, 13 år

”Tillsammans är vi som en: Sanningen bortom det yttre”

De flesta människor lär känna världen genom ljus och färg. De ser gränser, skillnader i hudfärg, de linjer som skiljer ”oss” från ”de andra”. Jag ser också ljus, men det når mig mjukt utan den skärpa som skapar filter och kategorier. Jag föddes med en synnedsättning och det har lärt mig att fred inte börjar med synen, utan med att vi frivilligt avstår från att döma.

Temat ”Tillsammans som en” kräver att vi vänder blicken inåt. Världens brist på harmoni, krigen och utanförskapet är inga tillfälligheter. De är resultatet av en felaktig tolkning av det vi ser. Samhällen lär sig att värdesätta det som är stort, långt, vackert eller liknar det som spegeln visar. Och allt som inte passar in i den bilden blir alltför ofta

avvisat, fruktat eller tystat. För mig visar sig människor genom något mer innerligt. De är vibrationerna i sina steg på trottoaren, förändringen i andningen före en fråga, kvaliteten i den tystnad de delar. Färgen på din hud är suddig, men färgen på din själ, som visar sig i hur du behandlar den som är utsatt eller hur du använder dina ord, är helt tydlig. Min erfarenhet visar att det enda som verkligen skiljer människor åt är avståndet mellan sinne och hjärta.

I detta universum är vi alla skapade av samma kosmiska materia. Atomen som skapar min hand är densamma som formar berget och densamma som finns i hjärtat hos någon som lever på andra sidan jorden. Vi består av samma sammansättning, men vi klär oss i olika förpackningar. När vi håller fast vid förpackningen – det synliga och ytliga – bryter vi sönder enheten.

Att vara "Tillsammans som en" betyder inte att vi måste tycka lika om allt eller sudda ut våra identiteter. Tvärtom. Verklighet är en handling av radikal acceptans. Den innebär att jag värdesätter din olikhet eftersom den kompletterar min ofullkomliga syn på världen. Det betyder att din glädje på något sätt också är min glädje, och att din smärta är en spricka i grunden för min egen trygghet. Om vi alla för ett ögonblick gemensamt kunde sluta våra ögon, skulle vi inte se vem som har mer eller mindre, vem som är stark eller svag, eller vem som hör hemma här eller där. Vi skulle bara känna den gemensamma angelägenheten att leva, att ge kärlek och att skydda vårt enda hem. Vi skulle känna den osynliga tråd som inte behöver ljus för att kunna uppfattas.

Fred är inte ett avlägset mål, utan uppenbarelse av vår enhet. Det är det ögonblick då mänskligheten äntligen inser sanningen bortom det yttre: vi är mer än summan av våra synliga delar. Vi är en enda unik kropp som pulserar i mörkret, längtande efter ljus men redan förenad genom vår djupaste essens. Och det är den sanning jag har lärt mig att se utan att behöva mina ögon.